

Πέραν της κρίσεως: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

Του ΣΤΑΥΡΟΥ Π. ΨΥΧΑΡΗ

ΤΑ ΑΠΙΛΩΤΑ γεγονότα της ταραγμένης εβδομάδας που πέρασε θα νομιμοποιούσαν την απλή απαρίθμηση των πιο σημαντικών οροσήμεων. Ιδίως καθώς η κρίση στο Κοσσυφοπέδιο προκάλεσε έναν καταιγισμό σχολίων. Αναλύσεις που ήσαν απροσδοκίως τόσο ψύχραιμες και ευθύβολες ώστε να περιττεύει η πλεοναστική επανάληψή τους.

Ξεκινώντας από μια καθαρώς ελληνοκεντρική οπτική γωνία (και αφήνοντας κατά μέρος τη δικαιολογημένη ανθρωπιστική συγκίνηση), οι διαπιστώσεις είναι σαφείς και δεδομένες:

Πρώτον, η σύρραξη στον χώρο της παλαιάς Γιουγκοσλαβίας συνεκλόνησε μεν τους Έλληνες, χωρίς όμως να κλονίσει την ψυχική ισορροπία τους.

Δεύτερον, οι αψυχολόγητες δηλώσεις του προέδρου των ΗΠΑ περί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ Α2

π.π. Γιαννιτσι
Θέμελι

Πέραν της κρίσεως: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

ενδεχομένης επεκτάσεως των φαινομένων αυτονόμησης στη δική μας γεωγραφική περιοχή δεν βρήκαν καμία απήχηση.

Τρίτον, οι δηλώσεις του τούρκου υπουργού Εξωτερικών κ. Τζεμ συνέβαλαν και αυτές στο να τιθασεύσουν κάθε τάση υστερίας, δείχνοντας αντιθέτως ότι υπεριοχύει η αυτοσυγκράτηση.

Τέταρτον, το ελληνικό Χρηματιστήριο δεν επηρεάστηκε από τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ κατά της Σερβίας. Δεν μοιάζει αυτό σαν σύνδρομο κυνισμού όσο ως ορθολογιστική αντίδραση.

Πέμπτον, στην ψυχραιμία αυτή συνέβαλε η συμπεριφορά του Πρωθυπουργού και του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως, που αρνήθηκαν να υποβάλουν τις ανησυχίες των πολιτών για πολιτικό όφελος.

Εκτον, ο κ. Σημίτης εξασφάλισε από την Ευρωπαϊκή Ένωση την εισροή στην Ελλάδα κατά τα προσεχή έτη ποσού εννέα τρισεκατομμυρίων δραχμών από τους διαρθρωτικούς κοινοτικούς πόρους.

Εβδομον, και ένα τελευταίο γεγονός: η επίσημη εκτίμηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι η Ελλάδα βρίσκεται πλέον οριστικά στο κατώφλι της εισόδου στην ΟΝΕ, αφού ουσιαστικώς έχει επιτύχει στους οικονομικούς όρους που απαιτούνται.

Μετά τις διαπιστώσεις αυτές, τα συμπεράσματα επιτρέπουν μεγαλύτερη αισιοδοξία - αν βεβαίως αξιοποιηθούν οι προαναφερθείσες ευκαιρίες, πολιτικές και οικονομικές.

Εφόσον μπορούμε να προσβλέπουμε σε νέα, σημαντική στήριξη του αναπτυξιακού προγράμματός μας, τα δύο μεγάλα κόμματα (τουλάχιστον αυτά) οφείλουν τώρα να παρουσιάσουν στον ελληνικό λαό το πρόγραμμα ανάταξης που προτείνουν. Και όχι μόνο στον καθαρώς οικονομικό αλλά και στον κοινωνικό τομέα, περιλαμβάνοντας όλους εκείνους τους χώρους όπου γίνεται εμφανής και αφόρητη η δυσλειτουργία του κράτους.

Το ότι η αντιπολίτευση δεν μετέχει των ευθυνών ασκήσεως της εξουσίας δεν σημαίνει ότι δεν έχει υποχρέωση, 12 μήνες προ των βουλευτικών εκλογών, να αναπτύξει προς τον λαό το πρόγραμμά της. Αν δεν το κάνει εγκαίρως, μια παράλειψη τόσο σοβαρή θα την καταστήσει λιγότερο αξιόπιστο «διάδοχο» την ώρα των εκλογών.

Το κύριο βάρος πέφτει, βεβαίως, στους ώμους του Πρωθυπουργού που οφείλει να προτείνει πενταετές πρόγραμμα - όπως αναφέραμε και άλλοτε. Τώρα εισερχόμαστε στο τελευταίο προεκλογικό δωδεκάμηνο. Τα προβλήματα είναι γνωστά και η πρόκληση σαφής! Ο ελληνικός λαός θα κρίνει τη σημερινή κυβέρνηση του ΠαΣοΚ άξια να συνεχίσει το έργο της με βάση όχι μόνο τις πρόσφατες νομοματικές επιτυχίες της αλλά και με τις μεταρρυθμίσεις που τόσο καθυστερούν.

Οι προεκλογικές υποσχέσεις, τον Μάρτιο του 2000, θα ηχήσουν στο κενό αν δεν αρχίσει ΤΩΡΑ να δίδει η κυβέρνηση του κ. Σημίτη δείγματα γραφής πειστικά.